

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 19-04-36084 ד.ד.נ' ח.מ.
בפני כב' הרשמת עינת גלעד משולם

מספר בקשה: 12

מבקשת

ד.ד.

ע"י ב"כ עו"ד ארתור שני וואו עו"ד רונית א. זיסמן
וואו עו"ד סיון משיח
ממשרד א. זיסמן שני – משפט וגישור – חברת עורכי דין

נגד

ח.מ.

ע"י ב"כ עו"ד אבי אלפסי

משיב

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשה להטלת צו עיקול זמני על זכויות המשיב בנכס המצוי ב... (להלן – **הדירה**). לחלופין מבוקש להורות על עיקול הכספים אצל צד ג', לטובתה נרשמה הערת אזהרה ביום..., גב'... (שטר...). בגין תמורת מכר הדירה, שעתידה להתקבל או מוחזקת בנאמנות. הבקשה הוגשה במסגרת תביעת מזונות, שבה עתרה המבקשת לחיוב המשיב במזונות הקטינה ילידת... בסך שנתי של 101,800 ₪ (שנה ראשונה), בסך שנתי של 86,000 ₪ (עד גיל 10), בסך שנתי של 87,100 (עד סיום התיכון), בסך שנתי של 57,468 ₪ (מסיום התיכון) וכן בחלק יחסי של המדור והוצאות אחזקתו. הצדדים הסכימו, כי הבקשה תידון על בסיס כתבי הטענות באופן שהתייתר ההכרח בקיומו של דיון במעמדס (ר' הודעות ב"כ המשיב מיום 29/7/19, ב"כ המבקשת מהיום, 30/7/19).

תמצית טענות המבקשת

- א. המשיב מבקש לקבל גושפנקא בדבר היותו אב של הקטינה, אך בד בבד מבריא את רכושו מישראל.
- ב. אמנם טרם נערכה בדיקת אבהות מדעית, אולם המשיב הוא האב כפי שאף עולה מהמצורף לתגובה.
- ג. בחודש מאי 2019 שהה המשיב בישראל. ביום 23/5/19 נרשמה הערת אזהרה לטובת צד שלישי על דירת המשיב, משמע שהמשיב מכר את הדירה. בהמשך, כנטען, ניסה המשיב "למשוך זמן" עד להשלמת המכר באמצעות בקשות להארכת מועד להגשת כתב הגנה ולדחיית מועד הדיון.
- ד. המשיב נוהג בחוסר תום לב ואינו מקדם את ביצוע בדיקת רקמות. הגשת התובענה לאבהות היא "מהלך פורמלי" בלבד.
- ה. אי מתן צו לעיקול הדירה או תמורתה יכביד משמעותית על יכולת המבקשת לממש את זכויות הקטינה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 19-04-36084 ד.ד. נ' ח.מ.
בפני כב' הרשמת עינת גלעד משולם

1. מאזן הנוחות נוטה לעבר קבלת בקשת המבקשת, הואיל ומדובר בעיקול ברישום בלבד ומנגד זכותה המהותית של הקטינה למזונות. אף אם יתברר בסופו של דבר שהמשיב אינו אבי הקטינה הנזק נמוך משמעותית מזה שייגרם לקטינה ככל שיתברר שהמשיב הוא אביה ורכושו הוברח.
2. עיקול ברישום הוא סעד דיוני שאינו פוגע בקניין אלא מבטיח את טובת הקטין, המשיב לא הציע חלופה להבטחת המזונות.

תמצית טענות המשיב

- א. אין כל חיוב במזונות משטרם נערכה בדיקת אבהות.
- ב. המבקשת הסכימה לערוך בדיקת סיווג רקמות במסגרת תביעה לאבהות שהגיש המשיב רק בחלוף שנה וארבעה חודשים. בעל דין החפץ להתחמק מהדין ומתשלום מזונות אינו מגיש תביעת אבהות, אינו מתייצב לקדם משפט בישראל (שהתקיים ביום 24/6/19), אינו שוכר עורכי דין, אינו מגיש כתבי הגנה ואינו מגייס משאבים לשם איתור המבקשת.
- ג. אין לפגוע בקניינו של המשיב כשטרם נקבעה זהות האב.
- ד. אין קמצוץ ראיה לכך שהמשיב יכביד על מימוש או על קיום פסק הדין למזונות כשיינתן. המשיב מתגורר בארצות הברית וניתן לאכוף פסקי דין של מזונות שם.
- ה. לו חפץ המשיב להכביד על מימוש פסק הדין הרי שבד בבד עם מכירת הדירה היה מוחק את תביעת האבהות שהגיש.
- ו. המבקשת השתתתה בהגשת בקשה זו ורק עתה מביעה חשש להכבדה.
- ז. לחלופין יש להבטיח את תשלום המזונות לאחר קבלת תוצאות בדיקת האבהות באמצעי פחות דרקוני, משמע בעיקול המוגבל לדמי מזונות לתקופה בת שנתיים כאמור בתקנה 258י(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, השתמ"ד-1984 (להלן – **תקנות סדר הדין האזרחי**). משהמבקשת לא נקבה בסכום חודשי יש להעריך את הצרכים ההכרחיים של הקטינה בהתאם לידיעה שיפוטית.

דיון

1. השיקולים שיש לשקול במסגרת בחינת בקשה לסעד זמני הם קיומן של ראיות מהימנות לכאורה בדבר קיומה של עילת תביעה, מאזן הנוחות – משמע שהנזק שעלול להיגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני גדול יותר מהנזק שייגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני. לזאת יש להוסיף שיקולי מידתיות ושיקולי יושר (תקנה 362 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984). תקנה 374(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי מוסיפה, כי בעת דיון בבקשה למתן צו עיקול זמני על בית המשפט לבחון "ראיות מהימנות לכאורה כי קיים חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין". יחס של "מקבילית כוחות" שורר בין שני השיקולים המרכזיים – בין עוצמתה הלכאורית של עילת התביעה ובין מאזן הנוכחות, באופן שכלל שישנן ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה הדרישה בדבר מאזן הנוחות פוחתת ולהיפך (ר')

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 19-04-36084-04 ד.ד.נ' ח.מ.
בפני כב' הרשמת עינת גלעד משולם

- דברי כבוד השופט גרוניס ברע"א 9308/08 אלול נ' רביב (21.4.2009), להלן – עניין אלול; דברי כבוד השופטת וילנר, רע"א 26/19 פלוני נ' אמג'ד ג'אבר (27.2.19)).
2. ראיות מהימנות לכאורה - אמנם צודק המשיב, כי משלא בוצעה עדיין בדיקת האבהות אף לא ניתן צו בנדון כפועל יוצא אין חיוב למזונות. דא עקא, שאף בטרם נקבעו מסמרות לעניין, טענה מעין זו משמיטה את טענות המשיב עצמו, כפי שמשקפות בכתבי הטענות בתיק זה ובתיקים הקשורים (לרבות בתביעה שהגיש לאבהות) וכן את המסמכים שהוגשו על ידי המבקשת בתגובתה לבקשה.
3. זאת ועוד, במסגרת בקשה לסעד זמני יש להציג זכות לכאורה שלפיה, סיכויי התביעה חוצים רף מינימלי, הגם שתמונת המצב העובדתית והמשפטית אינה מובהקת בשלב זה. ברי כי אין הכרח לעמוד ברף הנדרש, מאזן ההסתברויות, כבהליך העיקרי:
- "מובן, כי בשלב ההכרעה בסוגיית הסעד הזמני תמונת זכויות הצדדים, הן מבחינה עובדתית והן מבחינה משפטית, אינה נהירה לחלוטין. התובע נדרש להראות זכות לכאורה, היינו כי סיכויי התביעה חוצים רף מינימלי אשר מתחת לו אין מקום ליתן סעד זמני, וכן כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו (ראו, רע"א 2826/06 הנ"ל). אולם, מובן כי רף זה אינו שקול, ולא יכול להיות שקול, להוכחה במאזן ההסתברויות, כנדרש בדרך כלל בהתדיינות אזרחית לעניין ההליך העיקרי" (עניין אלול, פסקה 5 לפסק הדין של כבוד השופט גרוניס).
- בשלב מקדמי זה של הבקשה לסעד זמני, די אם הוכח שהתביעה אינה טרדנית, וישנה שאלה רצינית שיש לדון בה, ר' לעניין זה דברי כבוד השופט הנדל:
- "בבחינה זו די אם הוכח "שהתביעה אינה טרדנית, וקיימת שאלה רצינית שיש לדון בה" (יואל זוסמן סדרי הדין האזרחי 616 (1995); ראו גם: רע"א 2430/91 טיב טירת צבי, שותפות רשומה מקיבוץ טירת צבי, עמק בית שאן נ' דליקטיב הקניון, פ"ד מה(4) 225,228 (1991)). משמע "בשלב זה של בקשה לסעד זמני, אין צורך לפסוק באורח סופי בדבר צדקתו של מי מן הצדדים" (רע"א 7139/96 טריגוב נ' "טפחות" בנקלמשכנתאות לישראל בע"מ, פ"ד נא(2) 661, 666 (1997) ודי בכך שבטיעון המבקשים יש "כדי להעלות שאלות ממשיות הראויות לדיון והכרעה" (רע"א 1379/16 נופי נ' נופי (3.4.2016), ההדגשות הוספו).
4. הנה כי כן ולאחר בחינת הטענות, הגם שטרם בוצעה בדיקת הרקמות, כתבי הטענות והתנהלות הצדדים מלמדים על כך, שעל פניו, ישנן ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה בשלב זה של הדיון.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 19-04-36084-ד.ד.נ' ח.מ.
בפני כב' הרשמת עינת גלעד משולם

5. טרוניות המשיב בדבר התנהלות המבקשת כמי שנאלץ "לרדוף" אחריה ולאטרה לשם בדיקת רקמות הגם שהוגשה מטעמו תובענה לקביעת אבהות, ככל שיש בהן ממש, אין בהן כדי לחתור תחת עקרון טובת הקטינה וההכרח להבטיח את מזונותיה ככל שייפסקו.
6. **שיקולי יושר** - לאחר עיון בטענות הצדדים, ובזיקה לתובענה זו, מצאתי כי המשיבה עמדה בחובת תום הלב המוטלת עליה.
7. **מאזן הנוחות** - משנמצא שקיימת עילת תביעה לכאורה, הרי שאף אם מאזן הנוחות היה שקול נדמה שהיה די בזאת. ישנו משנה תוקף לדברים, משמטרת צו עיקול זמני למגר בשלב ראשוני את החשש ל"משיכת השטיח" מתחת לתביעה אם לא יהיו כספים או רכוש שבמחלוקת מצויים בפיקוח. ר' לעניין זה לשון התקנות: "קיים חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין" (תקנה 374(ב) לתקנות; דברי כב' השופט א' רובינשטיין ברע"א 7559/15 לוי נ' ברק (6.12.2015)).
8. טענת השיהוי בהגשת הבקשה כמשיקה לבקשה נוספת של המבקשת שנדחתה, לעיכוב יציאת המשיב מהארץ בהיותו תושב חוץ, אין לה אחיזה דומה בעת בחינת בקשה לעיקול לשם הבטחת מזונות. לא בכדי התבקשה המבקשת להגיש בקשות נפרדות בנדון שהרי השיקולים באחת שונה מרעותה. בעוד שמרכז חי המשיב בארה"ב, שם אף נפגשו השניים וניהלו מערכת יחסים הרי שהנכס בעניינו מבוקש עיקול מצוי בישראל. מה גם שנחזה, כי הנכס נמכר זה מקרוב כך שלמצער באשר לטענות המבקשת לעניין זה לא ניתן לטעון לשיהוי מטעמה.
9. עיקר טענות המשיב הן ביחס לכך שיסוד ההכבדה לא הוכח דיו (סעיפים 4, 6, 13 לתגובתו). בהקשר זה יצוין, שהלכה היא כי תוחלת ההכבדה שיש להוכיח בגדר העיקול הזמני, היא הנמוכה ביותר לעומת תוחלת ההכבדה של הסעדים הזמניים האחרים (ר' לעניין זה דברי כבוד השופט סולברג ברע"א 7561/13 **אדיסאן נ' סומך** (12.2.2014) פסקה 19). יסוד ההכבדה "נבחן על רקע נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה תוך התחשבות, בין היתר, בסכום התביעה, ביכולתו הכלכלית של הנתבע ובחשש, אם אכן קיים כזה, מפני הברחת נכסים מצידו" (ר' דברי כבוד השופט הנדל בעניין נופי, פסקה 5, המפנה לרע"א 10076/07 **בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' ICC Industries Lnc** (28.11.2007)).
10. בפסיקת העליון ישנה אחיזה לטענה שלפיה, לצורך הוכחת "יסוד ההכבדה" אין הכרח להוכיח כוונה ברורה להברחת נכסים ולעתים גובה סכום התביעה כשלעצמו עשוי להיות אות לקיומה (ר' דברי כבוד השופט רובינשטיין ברע"א 7531/06 **גב ארי פיתוח והשקעות בע"מ נ' גייר** (29.1.2007) פסקה י"ב לפסק הדין). במקרה אחר מצא בית המשפט יסוד הכבדה נוכח מכירת בית במועד שבו נמכר (רע"א (חי) 24068-10-18 **זוהר כץ נ' ראז חקלאות אחזקות ופיתוח בע"מ** (28.1.2019)).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 19-04-36084-ד.ד.נ' ח.מ.
בפני כב' הרשמת עינת גלעד משולם

11. במקרה דנן, המבקשת הצביעה על סמיכות זמנים שבין מכירת הנכס היחיד של המשיב המצוי בישראל לבין התנהלות המשיב, המקימה לדידה חשש המצדיק הטלת עיקול. עוד ציינה בהקשר זה שהעיקול הוא מחסום דיוני ואין בו כדי לפגוע בקניינו של המשיב. מנגד המשיב ציין, כי הטלת עיקול זמני תפגע בזכות הקניינית שלו.
- המשיב התנגד להטלת העיקול על הדירה או על תמורתה, אולם לא הציג חלופה להבטחת תשלום דמי מזונות ככל שייקבעו. כל שטען הוא ש"אינו מתגורר בארץ חשוכה" וכי ככל שיפסקו דמי מזונות ניתן יהיה לאכוף את פסק הדין (סעיף 4 לתגובת המשיב). המשיב אף לא הניח כל גרסה עובדתית, נתמכת בתצהיר, שיש בה להניח את הדעת בדבר מיגור טענות המבקשת לעניין זה, לבטח נוכח רוח הפסיקה כאמור לעיל.
12. לאחר בחינת הטענות מזה ובשים לב לזכויות המתנגשות מזה, שבעת הזו נכון להבטיח את האינטרס הקנייני של הקטינה אולם באופן המאזן בין זכויות הצדדים ובאופן מידתי.
13. זה המקום לציין, כי בדין הפנה המשיב לתקנה 258ז לתקנות סדר לדין האזרחי, הקובעת כי הבטחת תשלום המזונות הוא לתקופה של עד שנתיים, אלא אם הורה בית המשפט אחרת מטעמים מיוחדים שירשמו. במקרה זה, המבקשת לא עתרה ולא ביססה את החריג לכלל. אף עיון בכתב הטענות מטעמה (סעיפים 28, 29) מלמד לכאורה על כך שאין הצדקה להבטחת מזונות לתקופה העולה על שנתיים.
14. יתר על כן, אין בכוונתי להיעתר לבקשה במלואה. קביעת סכום המזונות אותו יש לעקל בהתאם לתקנה 258ז לתקנות סדר הדין האזרחי היא בשיקול דעת בית המשפט. מבלי לקבוע מסמרות בשלב מקדמי זה, ותוך שהדברים נכתבים לצורך הסעד הזמני בלבד ובלי לגרוע מזכותה של המבקשת להוכיח את תביעתה סבורני כי יש לבחון את עתירת המבקשת למזונות הקטינה באופן מוגבל בסכום, כמפורט.
15. נוכח האמור ובהתאם להוראות תקנות 362, 274 ו-258ז לתקנות סדר הדין האזרחי ולאחר ששוכנעתי על בסיס ראיות מהימנות לכאורה כי קיימת עילת תביעה וכי קיים חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין, ניתן בזאת צו עיקול זמני על כספי המשיב המהווים את תמורת מכר הדירה והמוחזקים אצל צד ג' או בידי נאמן זאת עד לסך של 115,200 ש"ח העיקול אינו חל על חשבון עו"ש ועל חשבון עסקי, על הכנסה חודשית שוטפת לרבות משכורת, גמלה, קצבה או פנסיה ועל חשבונות המשותפים למשיב ולצד שלישי. הצו ניתן בכפוף להוראות כל דין לעניין פטור מעיקול.
16. בתוך 5 ימים תמציא המבקשת התחייבות עצמית לא מוגבלת בסכום וערבות צד שלישי, יחיד שהוא תושב ואזרח ישראל, מוגבלת לסך של 30,000 ₪, בהתאם להוראות תקנות 364(א) ו-365(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 19-04-36084-ד.ד.נ' ח.מ.
בפני כב' הרשמת עינת גלעד משולם

בנסיבות העניין, אני מוצאת כי צודק וראוי לפטור את המבקשת מהפקדת עירבון כמצוות תקנה 364(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי.
תחילת תוקפו של הצו במועד המצאת הבטוחות.
היה והבטוחות לא תומצאנה במועד, לא תפיק המזכירות את הצו אלא אם כן תוגש בקשה להארכת מועד כדין.

17. בהתאם להוראת תקנה 367(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, בתוך 3 ימים ממועד המצאת הבטוחות ימציא ב"כ המבקשת לידי המשיב במסירה אישית, העתק החלטתי זו, העתק הצו, העתק הבקשה והמסמכים המצורפים אליה והעתק כתב הערבות.

18. באחריות המבקשת למסור את החלטה לצד ג' ולכל גורם רלוונטי נוסף.

19. בשולי החלטה יצוין, סעדים שמהותם גילוי או הצגת מסמכים אינם מעניינה של החלטה זו (סעיפים ג', ד' לבקשה), לבטח מבלי שהוגשה בקשה מנומקת בגינן ושולמה אגרה בצדן.

המזכירות מתבקשת להמציא החלטה זו מיידית לב"כ המבקשת.

ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשע"ט, 30 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

עינת גלעד משולם, רשמת